

Тогава въ литературата били на почитъ идилиитѣ на древнитѣ гръцки поети. Въ тѣхъ се описвалъ безгрижния животъ на царскитѣ синове и дъщери, които пасѣли стадата си по сочинитѣ ливади на щастлива Аркадия. Младата кралица съ придворнитѣ си дами пожелали да станатъ сжщо такива безгрижни овчарки. Въ Версайлския паркъ и въ Трианонъ тя имала своя кошара, кждето дояла и пасѣла снѣжно-бѣли овчици, изкжпани парфюмирани и премѣнени съ панделки на шията. Дамата водѣла своята парфюмирана овчица, тѣй както днесъ е модно да се водятъ кучета.

Този пастирски капризъ на кралицата направилъ пантира кжсъ до глезена, а горната пола дигната нагоре и драпирана на ханшоветѣ по подобие на селскитѣ рокли. (Фиг. 95). Стегнатия отъ парчета корсажъ излизалъ подъ талията, като въ тази си частъ парчетата оставали несъединени. Деколтетото си останало толкова голѣмо, че корсажа се крепѣлъ на презрамки отъ панделки. Кжситѣ ржкави съ волани се крепѣли на рамото сжщо съ панделка.

Пастирката носѣла висока лакирана черна патерица, горе вързана съ панделка.

Като новостъ била яката „Мария Антоанета“ (Lafollette).

Тя се състояла отъ два прави банда свързани на възелъ отзадъ срѣдъ гърба и отпредъ на гърдитѣ, а краищата висѣли като връзка. На тѣзи бандове надъ раменетѣ се прикачалъ широкъ воланъ отъ дантела или газъ и падалъ като пелерина. Колкото волана се приближавалъ къмъ срѣдата на гърба или гърдитѣ стеснявалъ се и се загубвалъ въ двата възела на бандоветѣ.

Мария Антоанета измислила забележителната прическа à la montagne (планина), въ която имало гора, долина, ручей отъ

Фиг. 97. Облѣкло каракое.